

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65 »
Un any.....	2'60 »
Per dotzenes.....	0'45 »
Núm. a atrassats des 2.ª tom...	0'06 »
Id. id. des 1.ª tom...	0'07 »

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI T'É VENT À SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fóra Palma. Dins Mallorca.....	3 mesos.... 0'85
(1 any.....)	3'25
Dins Espanya.....	3 mesos.... 1'00
(1 any.....)	3'50
A Ultramar y s' Estrangé.....	3 mesos.... 1'50
(1 any.....)	5'00

SA FONT DE LA VILA.

A un d'els números passats d'aquest setmanari vàrem manifesta lo agraïts qu'estavam a s'atenció qu'havia tengut envers de nòltros s'autor d'es projecte de canalisació d'aygos de Ciutat, baix d'es títol *La Gimnesiana*; y es greu que mos sabia el no havé pogut assistí a sa reunió donada per dit señó, porque li hauríam fét presents alguns reparos que tenim a n'aquest projecte, ja qu'ell amistosament y de bona fè té manifestat qu'axí heu desitja.

Aquests reparos convé que se sápigam, y que si son dignes d'essé tenguis en conta s'hi tengan per tothòm; per lo mateix avuy, amb sos millós desitjos del mon, mos ocuparem de sa Font de la Vila y de s'aygo que ratja per terme mèdi, suposat qu'aquesta Font, com a propietat qu'es des vecindari de Palma fa més de sis sigles, deu havé d'essé respetada.

A s'Índice des projecte de canalisació publicat per *La Gimnesiana*, referent a aygos potables de Mallorca procedents del torrent de Sant Pere d'Esporlas, hem lletgit un párrafo de sa página 5.ª, que diu lo següent:

«Escasès d'aygo a Palma.—Segons els aforaments oficials practicats per s'arquitecto municipal Sr. Guasp y pe s'enginé el Sr. Bofill, d'ordre del Sr. Alcalde primé, amb fétxa 1 de Setembre del any 1879, correspon, baix des supòsit de contení Palma 60,000 habitants, per cadascun y per dia 6'558 litres (axó vé a essé mitja jarra d'aygo) ó sían 4'794 litres per segon en *promedi*, procedents de sa Font de la Vila, concedida *ad communem utilitatem civitatis*.»

Axí heu diu aquest párrafo; més nòltros trobám qualque cosa que afagirhi.

Es molt interessant per tothòm, abans de que *La Gimnesiana* comens ses òbres, s'aclarhi sa veritat de s'aygo que dona en *promedi* sa mencionada Font; per lo mateix mos permetrán els autors del Projecte nou y els sòcis de *La Gimne-*

siana y els señors aforadós qu'han trobat aquest *promedi* de 4 litres y 794 mililitros, que posèm es seu ditxo en corantena fins y tant qu'hajam aclarit aquest ram, sense apassionament de cap casta y parlant sempre amb números per demostrá sa bona intenció amb que volèm escloveyá aquest assumto, en bé de tothòm; des públich en general y de sa mateixa societat de sa canalisació.

Sa cantitat de 6 litres y 558 mililitros per habitant y per dia, segons es nòstro conta, vé essé igual a 393 metros cúbichs y 480 litres diaris p'els 60,000 habitants suposats.

393 metros cúbichs y 480 litres per dia, son 16 metros cúbichs y 395 litres per hora; ó sia 273 litres y 250 mililitros per minut; iguals a 4 litres 554 mililitros y un quebrat, per segon. Aquesta partida que mos surt a nòltros, (que mos podèm havé errat en sos contes,) es encara més baixa que sa de 4 litres 794 mililitros que per equivocació, involuntaria sense duple, consigna s'autó d'es projecte com a *promedi* de lo que ratja sa Font.

Ara bé; mos ha causat molta novetat qu'els señors aforadós Guasp y Bofill donin com a *promedi* de dita Font una cantitat més baixa, més de sis vegades més baixa que sa de 29 litres per segon, que trobáren el mateix día 1 de Setembre de 1879 com a *mínima* observada de s'aygo que manava de la mateixa Font, durant una temporada tant seca qu'havía moltíssims d'anys que ningú l'hey havia vista tant. Convé per lo mateix sèbre en que quedám. Son 29 litres com a *mínima* es surtit d'aygo que donava sa Font en dit día, ó son 4 litres y 794 mililitros com a *promedi*? Dits señors que son persones de ciència, de ilustració y de coneixements, y que ténen práctica y teórica suficients per essé considerats com a primeres espases, podrán dirmós es vertadé resultat d'aquell aforament.

Nòltros desd'ara considerám com a més exacte el *mínim* de 29 litres qu'el *promedi* de 4 y pico qu'ha consignat *La Gimnesiana*.

Per trobá aquest *promedi* no basta aforá ó midá una sola vegada s'aygo

que dú sa Font, ni ferhó d una manera poch escrupulosa; s'es mesté prenderhó amb punts y amb bores y tirarshi d'enfóra; y a forsa de fé observacions repetides per espay de molts d'anys a n'es mateix uy de sa Font y de posarhi els cinch sentits, se pot amb el temps aproximsarsé a conceixe un terme mèdi que no's separ molt de la veritat.

Els señors de *La Gimnesiana*, assegurant qu'aquest terme mèdi ó *promedi* de s'aygo que surt de la Font de la Vila es no més que de 4 litres y 794 mililitros per segon, han patit a n'es nòstro pòbre entendre una gròssa equivocació, y per demostrarloshó d'una manera facil y clara per tothòm mos valdrém dels mèdis mes naturals y que méns duples mos pogan cferí.

Averigüem primerament quina es sa cantitat mes pòca d'aygo qu'ha duyta a Ciutat sa síquia de la Font de la Vila y podrém axí conceixe es terme mínim des seu surtit.

El señó Bouvij, enginé, que va estodiá aquesta Font, mos dona com a caudal més petit observat per éll el de 300 metros cúbichs per hora, que son equivalents a 83 litres y $\frac{1}{3}$ per segon. Aquesta *mínima* es prop de 17 y $\frac{1}{2}$ vegades mes gròssa qu'es *promedi* qu'otorgán es sòcis de *La Gimnesiana*.

S'enginé civil Sr. Estada amb un aforament fét el dia 1.ª d'Octubre de 1874, durant una gran sequia, trobá que donava sa Font 350 metros cúbichs per hora que corresponen a 97 litres 217 mililitros per segon; *mínima* més de vint vegades mes gròssa que sa que dona de *promedi* aquella Societat.

S'arquitecto municipal Sr. de Fuertes en 10 Setembre de 1876, altre època de gran sequia, trobá que donava una *mínima* de 382 metros cúbichs per hora que son equivalents a més de 106 litres per segon.

El Sr. Pavía arquitecto provincial y el Sr. Bofill enginé mecánich, en un aforament fét el 17 Joriol de 1877 en motiu de la gran minva d'aygo experimentada per la Font, trobáren qu'encara donava 42 litres per segon com a *mínima*; lo qual es més de 9 vegades

s'aygo qu'estampan els señors de *La Gimnesiana* com a terme mèdi ó *promèdi*.

Aquestes cantitats de 106, 97, 83, 42 y 29 litres que persones competents han aforades y trobades en èpoques de gran escassetat d'aygo son totes *minims* de sa Font y molt més altes partides que sa de 4 y pico que com a *promèdi* mos supòsa *La Gimnesiana* aforada per ses mateixes intel·ligents persones qu'han subministrat aquells *minims*. Una de dues: ó els facultatius aforadós s'han contradit y no han sabut lo qu'es pescavan ó *La Gimnesiana* ha patit un gròs error de conta que deu havè de rectificá per no perjudicarsé a sí mateixa.

Si entre ses cantitats *minimes* n'hi ha que passen de 100 litres per segon, es clà que sa cantitat mèdia ó des *promèdi* des surtit de s'aygo no podrà baixá de 100 litres y qu'aquest *promèdi* deu havè d'essé al manco més de vint vegades més gròs que el de 4 litres y pico que mos diu *La Gimnesiana*.

Vejem ydò de calculá aquest *promèdi* demunt altres dats per falta d'observacions oficials, encara que coranta anys de coneixements que duym d'aquest manantial mos hajan fèt adquirir sa convicció profunda de qu'es tèrme mèdi de s'aygo que dona no baixa de 500 litres per segon.

A ses galteres de sa síquia que du s'aygo a Ciutat, pròp de s'abeuradó d'Itría, hey ha señades per sa mateixa aygo varies retxes horisontals que diuen a la vista de qualsevol per quins punts ha passat en més insistència es nivel de s'aygo per dins sa síquia. Sa primera retxa, sa més alta mos demòstra, una vegada coneguda sa corrent de s'aygo, sa cantitat *màxima* que'n sòl entrá dins Ciutat, y no baixa de mil y pico de litres per segon. Sa síquia, sap tothom que véssa com un pané, y amb una llargaria de síquia d'un vuyt mil metres creym nòltros que s'en pèrd més de sa mitat de s'aygo, sobre tot en vení plena; per lo mateix a s'uy de sa Font aquests 1,000 litres d'aygo per segon se pòden calculá en més de 2,000, com a *màxim*. El Sr. Bonvij mos diu qu'aquest *màxim* es de 4,000 metres cúbichs per hora, lo qual dona 1,111 litres per segon. Posèm en números redons que no son més que 1,000 litres, com a *màxim*.

A sa mateixa galtera hey ha señada sa retxa més baixa de totes que mos dona a coneixe s'aygo que vé en ses minves ordinaris de s'estiu, y mos pròva que llavònses sòl dú uns 350 litres d'aygo per segon. Entre 1,000 y 350 es *promèdi* es de 675 litres per segon.

Però nòltros volèm suposá qu'es terme mínim arribá a cèro y a n'aquest cas es *promèdi* entre 0 y 1,000 no pòd essé may es 4 y pico que supòsa *La Gimnesiana*, sinó una cantitat més de cent vegades més gròssa. Axò a s'entrada de Ciutat, que lo qu'es a s'uy de sa Font

tal vegada trobaríam aquest *promèdi* més de doscentes vegades més caudalós que no mos diuen.

Sa retxa més señada de dita galtera qu'está al mitx d'aquestes dues y que més s'ha d'arrambá a n'es terme mèdi que cercám, mos dona a entendre que s'aygo que més ordinariament sòl entrá a Ciutat passa de 700 litres per segon.

Es sèbre quin es es verdadé *promèdi* de s'aygo que dona sa Font es questió d'observacions diaris ó periòdiques per espay de un temps llarch y es coneixe aquest *promèdi* es de gran interés p'el vecindari de Palma, perque estant espòsada sa Font de la Vila a sofrí gròsses aminves, (segons es paré de moltes persones, y es nòstro encara que valga poch) es día que *La Gimnesiana* esplòrará ses aygos des torrent de Sant Pere, pare de dita Font; y havent de respetá aquesta Societat, ses aygos d'aquesta Font que ténen amo ja; es una còsa altament interessant es coneixe es verdadé caudal de sa Font de Vila, que com queda demostrat es molt més alt, molt més respectable y d'una importancia cent ó doscentes vegades més gròssa que sa que li supòsa *La Gimnesiana*.

Desitjam a n'aquesta Societat un bòn ècsit en ses séues operacions, y creym qu'ella ha d'está contenta de que nòltros li diguem lo poch qu'hey entenèm dins aquest ram, y que mos ha d'agrahí el que li mostrèm els escuys ahont perilla de naufragá qualque día, perque tòrsi es rumbo per millós y més segures aygos.

PEP D' AUBEÑA.

QUATRE VERITATS A N'ES JUGADÓS.

Si Deu me dona podé
Per acabá aquest escrit
Aqui baix deixaré dit
Des jugadós lo qu'es vè.

Quatre veritats vuy dí
A n'els jugadós d'ofici,
Y a tots aquells que per vici
No s'en saben reprimí.

Concixia un bergantell
Jugadó carta cabal
Que perdía es séu caudal
Y llavò se rèyan d'ell.

No hey ha vici més fatal
Qu'es el vici d'es jugá,
Tots hey van pera goñá
Y molts pèrden es caudal.

Jugadó y calavera
Casi es còsa natural,
Alguns jugan es jornal
Qu'han mesté pe sa pastera.

Gordauvós de jugadó
Quant ha perdut es doblés,
Per ménos de dos dinés
Pegaríam amb un bastó.

Jugadó y essé honrat
Es una còsa molt rara
Des jòch sa deshonra es mare
Y es pare n'es sa maldat.

Y per desgracia el jovent
Es jugadó 'vuy en dí,
Y duan per fantasía
Tení pòch enteniment.

Jò en sé un de jugadó
Que casi may ou sa missa,
No l'espanta cap bardissa
Barrera ni politxó.

Cap d'ells ni un minut ni un rato
De pietat han de mereixe;
Lectó, si los vòls coneixe
Escolta bé aqueix retrato:

May se colga més dejorn
Que no sia mitja-nit,
Y qualque pich fa sa nit
Dalt es predissos des Born.

Un jugadó té trabays
Dificilets de passá,
Ell per cada rot que fá
Fá coranta cinch badays.

Si en veys cap que dú es calsons
Bruts y sense cap botó,
Digau qu'es un jugadó
Y no cerqueu mes rahons.

Ell sòl aná desiara
Plé de taques y forats
Y dú es cabey's abollats
Qui li tapan mitja cara.

Un jugadó está qu'esclata
De maldat per tot el còs;
Si guañia no té repòs
Y si pèrt sa ràbia el mata.

Ningú pòt tení paciència
Per sofrir un jugadó,
Jò erech qu'es jugá es pitjó
Qu'una plaga ó penitència.

Molts de pichs he sentit dí
«Qui fuitx de Deu fuitx debades».
Jugadó aquestes jugades
Sé cert que tendrán mal ff.

Molts de pichs he sentit dí
«Qui mal anda mal acaba»;
Y es jugadó sense trava
Per desgracia heu sòl fé axí.

N'he vists molts d'acomodats
Que jugant han tornats pòbres,
Y ara rès ténen de sòbres
Y van sempre despuysats.

Jò en sé un qu'ara está a sombra
(Y no 's perque haja de plòure)
Perque quant anava a llòure
Feya faltes sense nombre.

Y un'altra dins l'hospital
Sense salut ni doblés
Y tots es séus *cavallés*
Sòls no saben si té mal.

Jugadó si tú sabías
 Ses conseqüències des jòch
 Jò sé cèrt que molt ni pòch
 A jugá may tornaríes.

Ay, desgraciada de dòna
 Qui té s' hòmo jugadó,
 Molts de pichs vèu es serró
 Pensit que cap mica sòna.

Fadrines de bòn casat
 Fies d' amo ó de señó
 Si en vé cap de jugadó
 Daulí carabassa aviat.

Jugadó, estafi ó no estafi,
 De la Mòrt s' en va à la bomba
 Ademunt sa sèua tomba
 Posaulí aquest epitafi:

Aquí descansa un bergant
 Malcarat y forsarrut
 Que tot lo sèu ha perdut
 Per dins els cafès jugant.

UN EMPLEAT D' ES CARRIL.

QUI 'N VOL DÍ N' HA DE SENTÍ.

En Geròni y En Pau, eran dues flasques que no sabían quina la havían de fé per xasqueyarsè un omb s' altre. Entre ses moltes que se passaren p' es cap, me recòrt de ses dues sigüents:

Un dia de firà En Geròni comprá un gall; y es sèu amich l' afiná sense que aquell s' en hagués temut. Còm sabia que passaria per ca-sèua amb so gall, per mostrarley, li pará sa sigüent broma:

Cercá tres ó quatre companeros y los digué qu' havían de fé veure à n' En Geròni, qu' es gall qu' havia comprat era una gallina. Advertits axí, se posáren tots à ca-sèua.

A dins poch moments, *trup*, vat' aquí En Geròni que s' entregá amb so gall y digué à n' es sèu amich:

—¡Vès qui 'n gall: y barato!

—¿Gall? (digué en Pau) es tan gall còm tú.

—¿Ydò, qu' es?

—Una gallina, tonto.

—¿Sí? téns rahó.

Apenas s' havia despedit es des gall, quant encontrantsè amb aquells qu' estavan siulats, enseguida li envesteix un y li digué:

—Geròni: ¿qui tens l'alalt que veitx que dus una gallina?

—S' altre que bòlla (digué En Geròni un pòch cremat) es tant gallina còm vòltros.

—¡Uff! aquesta si que 's bòna, (digué un altre.)

Aquí n' arribá un de fresch y digué:

—Venturosa brega si dú per resultat menjarmós aquesta gallina que dú En Geròni.

Aquí l' hòmo comensá à creure que 's cap li cloquetjava y s' en aná à ca-sèua,

tirá es gall (qu' efectivament heu era) demunt una taula y se posá molt trist.

Pòch temps després, En Geròni y En Pau amb sos sèus companeros se menjavan amistosament es gall que tant de sus-to li havia donat.

Aveure ara sa revenja de que se valgué el pòbre qu' havia pagat sa festa.

S' en aná à afeytarsè un dissapte à casa d' es sèu companero (còm tenia de costum, pues era barbé) y feu apropiat de no darli sa paga (en aquells temps era un doblé.)

Passaren dies y mes dies; fins qu' à l' últim vengué una nit de fret y fosca que ningú poria treure es nàs; En Geròni enviá un recado à son amich diguent; que fés favó d' aná à ca-sèua de pressa per amor de Deu.

En Pau (ja 'u crech) en dos bots va essé à casa de son amich.

—¿Que tens de nou?

—No rès: te vuy pagá es doblé que te dech.

—¿En aquestes hòres?

—Sí: has de sèbre que d' ensá que mos menjarem es gall-gallina, no sé quin' hora me tròp.

—No rès: ¿vòls beure un poch d' aygo?

—No.

—Ydò, estám cabals. ¿Saps que deya es mèu padrí? Que, «qui 'n vòl dí, n' ha de senti.»

MESTRE GRINOS.

LA SANTA ESPERANSA.

A lo Fill del Etern Pare
 Tributem lo bell cantar,
 Que la Iglesia nostra Mare
 Entona amb goix singular.

¡Sabiduría perfecta!
 Exida de Deu Altíssim:
 Veniu y el camí santíssim
 Daumós de Prudència rècta.

¡Oh, Divino Adonái!
 Gefe del Gran Israël
 Feys qu' observem en gran zél
 Vòstra lley del Sinái.

¡Oh, Rèl de Jessé frondosa!
 Qu' al mitx de la tèrra es nada
 Veniu, Esperansa amada,
 No tardeu, Vida ditxosa!

¡Oh, Clau del gran Rey David!
 Y cetro de tot Israël,
 Obriu les portes del Cèl
 A lo pecador contrit.

¡Oh, Orient de llum eterna!
 ¡Sòl resplandent de justicia!
 Veniu, llevau la malícia
 D' es pecat que mos enlluerna.

¡Oh, Rey de tota la gent!
 Desitjat de tot los mons;
 Veniu, salvau las naciones.
 Que criareu Omnipotent.

¡Oh, Divino Enmanuel!
 Nostron Rey Legislador!
 Veniu, ¡oh, gran Salvador!
 Salvaumós, ¡oh, Deu del Cèl!

P. G. F.

CÒSES QUE SON MÉS AMARGUES QUE SA FEL

- 1.ª Es remordiment de consciència.
- 2.ª Es veure patí un inocent.
- 3.ª S' essè despreciat de persones à n' aquí havèm fét molts de favós.
- 4.ª Sa infidelitat d' una espòsa.
- 5.ª Es mals tractos d' un fill.
- 6.ª Ses capritxades d' una *polla* presumida.
- 7.ª Es servi de peaña à un intrús, qu' ocupa un puesto que no li perteneix.
- 8.ª El qu' un pòbre quedi viudo amb tres infants, y que n' hi haja un de dos mesos.

CÒSES QUE SON MALES DE FÉ CREURE.

- 1.ª Qu' hajan fermat may cap cá amb llengonisses.
 - 2.ª Que ningú haja trobada sa Corema llarga si li cau un pagaré per à Pasco.
 - 3.ª Que s' amor de sògra y gènre no tenga moltes tàres.
 - 4.ª Que 's *cuernos* y es *polvos* no fassin mitx parey.
 - 5.ª Qu' una atlòta (tant si es *polla* com *jamona*) quant li surt un partit no sàpia dí: *s...t, sí*.
 - 6.ª Qu' es corredós d' accions avuy en dia no mirin es papé de quin coló es.
 - 7.ª Qu' es sigle (19) no sia es sigle des papé.
 - 8.ª Que d' aquest material, no s' en empra molt avuy, fins y tot per forrá caixons, caixes véyes y nòves.
 - 9.ª Que ses monedes d' òr, no s' hajan fetes fujisères.
 - 10.ª Que no sia milló de fé es manllevá doblés, que 's tornarlos.
- Un altre dia veurem si 'n trobarèm més. Comensèm à roegá aquestes per ara.

MESTRE GRINOS.

XEREMIADES.

Hem lletgit un tomèt de poesías *Hojas caidas*, qu' es sèu autor Don Juan Benéjam, de Ciutadella, mos enviá sentmós obsèqui qu' aghaim. Trobám qu' es títol està malament y hauria de di *Flores caidas* perque son més flòrs que fuyes lo que conté. En quant à ses formes dona que desitjá; però en quant à n' es fondo es bò ferm.

El recomanám à n' els nòstros lectors.

Tots aquests dies passats, encara que Sant Tomas no bagués arribat à Palma, ja hey ha hagut fira per tot y particularment pe sa pòrta de Sant Antoni y camí de Manacor. Allà hauríau vist si hey haguessen estat sa carretera plena de gent que concertava aviràm gròs y menut, y arremolinades derrera sa paret des costat, guardes d'endiòts y guardians un derrera s'altre.

Se coneixia à la lleço que teníen fret y fam de doblès perque los donavan barato.

Endiòts de 12 fins en 15 lliures per 8, 9 ó 10 pessetes. ¡Que més voldríau!

Sa plassa no ha esperat que fós Sant Tomás per adornarsé y festelja sa bossa de tothòm. Ja s'coneixedó qu'hey ha sèt de tresetes enguañy comensant p'el mateix Tresò que n'parlà de pagos fa sa rémora.

Anauhí y veureu que bé heu han posat. Tendes improvisades amb piano y tot, altres que reparteixen prospectes en poesia, etc., etc. Lo que no hem sentit enguañy es aquell renou de còrns y esquelles que feyan els atòts à n'els carretes quant anavan à sortí à camí à n'els carros de sa pòrta es día de Sant Tomás dematinada.

Axò vol dí que progressám.

Si ets endiòts haguessen vengut enguañy de s'Indioteria y axí còm preñan redòs derrera sa paret des camí de Manacor l'haguessen hagut de prendre derrera sa d'es camí de Buñòla, hauria estat fácil veure truytes d'endiòts, còsa may vista, mesclada amb qualque indiòt perque segons ha avisat L'IGNORANCIA dues vegades, y aquesta fa tres, aquella paret està per à caure. ¿O vòlen que succeysca lo que succelí s'altre día à n'es camí de sa Vileta?

Es guardes rurals còm que sian cosins germans d'es Municipals y Serenos.

Es temps segueix fret y plovió y à sa muntanya cada día s'hi afaigeix néu. Axí mos agrada; que fassa fret y néu ara que n'es s'hora. Enguañy es d'esperà un bòn esplet d'òli, perque ses oliveres están descansades, etsacayades p'els vents del any passat, abaurades per tant de ploure y ara sa néu los haurà mòrt es morbo que teníen y en trèure pareya será una glòria es veurerlès.

Els amos de muntanya pòren está contents per ara.

COVERBOS.

S'altre día s'esfondrà un pònt de tal manera que quedaren completament in-

comunicades ses dues vòres, y s'Ajuntament hey fé posà un lletrero que deya: «*Se prohíbe el paso de carruajes.*»

A una plassa de tòros:

—Juan, ¿no tròbes qu'aquest segon bdu qu'es sortit s'assembla molt à s'homo de na Lletrudis?

—¡Foy! ¿Còm no s'han d'assemblá y son germans de llet?

Hey havia à una ciutat una peste horrosa que deumava es séus habitants. Ses autoritats, resoluéren fé rogatives públiques perque cesás aquell contátge.

A n'aquesta medida s'oposáren fortament una partida d'homos; y preguntantlós perqu'eran d'aquell paré, respondueren:

—Perqu'es una medida descabellada que no podèm consentí en vía ninguna, tots es que tenim sógra.

A N' EL MIÑONET JESUS.

Alegremmós que ja es nat
El miñonet Emmanuel,
Qu'humill ha baixat del Cèl
Per salvá l'humanitat.

Pòbre es el séu bressolet;
Pòbre la séua caseta;
Pòbre es la séua robeta;
¡Ell tot tremola de fret!

Apròp de Jesús está
Sa Mare, Verge Maria,
Amb quina dolça alegríja
Sobre ella el fa reposá!

¡Ay! miñonet, jò voldria
Fer de mon còr, rich bressol.
¡Vida mia, dols consòl!
Jò may, may vos dexaria.

Mes, ja que no pùch vení,
Venia vos dins els méus brassos;
Fermau d'amor nòstros llassos;
No' us separeu mes de mí!

Jò vos daré l'amor méu
Ma vida si la volèu,
Per recompensa em dareu
La santa glòria de Deu!

UNA SEUVATGINA.

CRIDES.

CALENDARI DE L'IGNORANCIA.

Se ven à ca els Hereus d'En Rotger, Cadena de Cort, n.º 11.

Un calendari... mitja pesseta.
Una dotzena.... un duro.
Cinquanta..... quatre duros.

Hala, correu à comprarné, que ja es hora; y vos treuréu es gat d'es sach, si frissau de sèbre lo molt que dú.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Els papagays fan mal de cap.*
SEMBLANSES.—1. *En que n'hi ha de Pascuals*
2. *En que n'hi ha que flán.*
3. *En que dona són.*
4. *En que crema.*

XARADA.....*Pi-go-la.*
PREGUNTES.....1. *Galina-Caóll.*
CAVILACIÓ.....*Contest.*
FUGA.....*Fóra de la vista fóra del pensament.*
ENDEVINAYA.—*Un pòrch mòrt.*

GEROGLIFICH.

P P :: : T 1 D
S A L U D

MESTRE GRINOS.

SEMBLANSES.

1. *En que s'assembla una peña à un nin?*
2. *¿Y una mala modista à una batalla?*
3. *¿Y ses dònes à ses tórteres?*
4. *¿Y s'òpit à un que xerra molt y no sap lo qu'es pesca?*

PANCHO, PANCHITO Y PANCHOTE.

XARADA

Es méu *primera* es un *quarta*
Per estimar y está *dos*
De tot amor es méu *tres*
En qu'es mir à dins un *tot*.

PREGUNTA.

¿Qual es es milló cuyné del mon avuy en día?

CAVILACIÓ.

RUSTILÓ

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE CONSONANTS.

.e.a .a.a .e.a .o.o..

MESTRE GRINOS.

ENDEVINAYA.

Som un ventay. Dins s'hivèrn
A s'homo li allarch es día,
Y en lloch de donarli fresca
Calor li don qualque mica.

(Ses solucions dissapte qui vé si som eius.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

En Pere: Aquesta glòsa es mala traducció que no pòt aná, fins qu'estiga ben corretgida.
Tinet: Sa séua val pòchs doblès ferm y lo pitjó que no té compostura.

22 DEZEMBRE DE 1883

Estampa d'En Pere J. Gelabert.